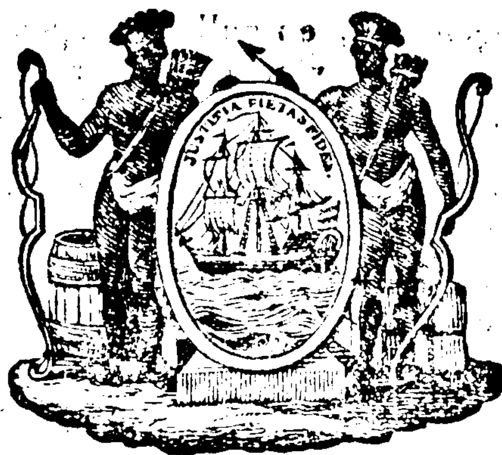
Ao. 1856.
Donderdag

No. 119.
2 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 29 September 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 27n. dezer maand No. 1214, zijn aan Martina Maria Klamp, Richard-Martinus-, Albert-, Louisa-en Clarijntje *Uhlenburg* vergund, zich voortaan te noemen:

Martina Maria Uhlenkamp.
Richard Uhlenkamp.
Martinus Uhlenkamp.
Albert Uhlenkamp.
Louisa Uhlenkamp en
Clarijntje Uhlenkamp.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 1 October 1856.

Bij Gouvernements resolutie dd. 27. September jl. No. 1217, is, onder meerder, bepaald, dat van die dagteekening af, voor de verpleging van zieke Immigranten, welke van plantages naar 's Lands Hospitaal te *Paramaribo* worden afgezonden, niet meer behoeft betaald te worden, dan *veertig* Cent voor ieder per dag: welke bepaling echter alleen van toepassing is, op de Immigranten, welke zich alhier bevinden, en op die, welke, ingevolge de gemelde resolutie, door den Heer Francisco Fereijra França alhier zullen worden aangebragt.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 1 October 1856.

Namens den Heer Gouverneur wordt hiermede bekend gemaakt, dat de prijs van het Vleesch over het 4e. Kwartaal d. j. vastgesteld is als volgt:

Het *Rundvleesch* op 43 cent het pond.
» *Schapenvleesch* » 43 » » »
» *Varkensvleesch* » 32 » » »

Wordende alzoo al de Vleeschhouwers gelast zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

26 Sept. Van den slaaf *Andrew*, geboren in 1806, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan M. T. Campbell.

» » Van de slavin *Philippina*, geboren in 1821, dochter van *Patientie*, en hare kinderen: *Damon*, geboren in 1840, *Minerva*, geboren in 1840, *Marigo*, geboren in 1844, *Mery*, geboren in 1847, *Frederik*, geboren in 1849, *Jacquelina*, geboren in 1852, *Frederica*, geboren in 1853 en *Ariana*, geboren 1856, toebehoorende voor den vrijdom aan D. Kesteren.

26 Sept. Van den slaaf *Doris*, geboren in 1820, zoon van *Cornelia*, toebehoorende voor den vrijdom aan T. J. Brouck.

» » Van de slavinnen: *Santje*, geboren in 1820, dochter van *Catharina*, en *Caro*, geboren in 1833, dochter van *Susanna*, toebehoorende aan de uitlandige weduwe Jan de Jager Ez.

» » Van den slaaf *Leendert*, geboren in 1819, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan plant. *Klein Charlottenburg*, divisie *Matappica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op aanstaanden Zondag den 5n. dezer, des morgens ten *negen* ure, zullen de per Zr. Ms. schoener *de Adder*, via *Coronie* en *Nickerie* naar „*Demerarij*" te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 1 October 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

DONDERDAG den 2den October, *SOIRÉE* ten Gouvernements-huize.

Paramaribo, den 1 October 1856.

De Adjudant van den Gouverneur,
F. P. KAMERLING.

Administrative Politie.

De Ingezetenen dezer stad worden *andermaal met nadruk* herinnerd aan de inachtneming der verordening, voorgeschreven bij de Publicatie van 19 | 25 November 1828 G. B. No. 17, waarbij op verbeurte der daarbij bepaalde boete, de verpligting aan ieder is opgelegd, om in de Maanden *Maart* en *September*, de straat langs zijne woning *ter breedte van vijftien voeten* met *Schulpen* te beleggen;— zullende de schouwing worden gehouden in het begin der maand *October e. k.*

Paramaribo, den 29 September 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Aan de Politie overgegeven zijnde:

1o. Een *zilveren Springkast HOROLOGIE*, zoo wordt de eigenaar uitgenoodigd om zich ten spoedigste op het Bureau van Politie, 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte brug*, te willen vervoegen.

Paramaribo, den 29 September 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen van een *opgeboeid VISSCHERS CORJAAL*, lang 20 en breed 3 voeten, gemerkt M. D., — zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormeld Corjaal niet te koopen en uitgenoodigd om bijaldien dit Vaartuig ter verkoop mogt worden aangeboden, hetzelve aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele van Politie 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 1 October 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de Uitgaande Regten zullen geheven worden der gedurende het *vierde kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten, zijn bepaald als: van

Arrowroot en *Gomma*	op *f*	10,00	per 100 pond.
Banannen	» »	0,32	» bos.
Confituren	» »	1,50	» stoop.
Huiden	» »	13,00	» 100 pond.
Kakao	» »	18,50	» 100 »
Katoen (*schoone*)	» »	29,00	» 100 »
Katoen (*vuile*)	» »	14,50	» 100 »
Koffij (*heele*)	» »	26,50	» 100 »
Koffij (*gebroken*)	» »	13,25	» 100 »
Koorn (*gepeld* in vat)	» »	2,00	» 100 »
Koorn (*ongepeld*)	» »	2,00	» 600 spier.
Kwassiehout	» »	1,00	» 100 pond.
Melassie	» »	40,00	» 100 gallon de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	» »	10,00	» 100 pond
Patattes	» »	1,00	» 100 »
Pindaas	» »	4,00	» 100 »
Rijst	» »	10,00	» 100 »
Rijst (*ongepeld* of *in de bast*)	» »	5,00	» 100 »
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	» »	90,00	» 100 gall. de gall. berekend op 6 Amst. p.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	» »	45,00	

Suiker	op *f* 12,00 per 100 pond.	
Toncaboonen	» » 50,00 » 100 »	
Vischlijm	» » 25,00 » 100 pond.	

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde, met uitzondering van *Houtwaren*, welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 29 *September* 1856.

De Administrateur van Financien voornoemd,

A. DE MAN.

(13179). Op Vrijdag den 3den dezer, des namiddags ten 4 ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement door den Vendumeester J. F. Fave-reij publiek doen verkoopen:

De nagelatene goederen van wijlen de Heeren J. H. Müller, J. Cameron en van Mejufvrouw Hendrika M. Brunswijk.

Wijders de overgeblevene goederen van wijlen den Heer J. K. Ooijkaas, bestaande in **LIJFKLEEDEREN**, eenige *HUISRADEN* en hetgeen verder ten voorschijn zal worden gebragt.

Voorts:

De slaven *Eduard* en *Frederik*, aankomende den boedel H. B. Polak en eene partij *KOPIE BESLAGPLANKEN*, 31 ps. *PONTENKNIEN* en 20 ps. 1½ dms. *WANE PLANKEN*, afkomstig van de Houtgronden *Overtoom* en *La Diligence*.

Paramaribo, den 1 *October* 1856.

De Curator voornoemd,

CHs. LIONARONS.

Op Vrijdag den 3den dezer, des namiddags ten *vier* ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement, doen verkoopen:

De Goederen gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: B. B. van der Laag, B. C. van de Velde, C. Buchlein, Henriette van Meijer, Charlotte H. Costerus, Geertruida Zwighard en Ernst A. von Willweber et Alstaedt.

En vermits in die boedels tot dus ver geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 1 *October* 1856.

De Curator voornoemd,

CHs. LIONARONS.

SEQUESTERS

der plantaadjen *Huwelijkszorg*, *Toledo* en de *Vier Kinderen*, bieden bij inschrijving de levering aan, van diverse

Slaven Uitdeelings - Goederen,

waarvan de lijst en de voorwaarden van levering en betaling ter *visie* liggen ten kantore van den Mede-Sequester H. J. Blancke, alwaar de monsters zullen worden ingewacht.

De Inschrijvings-billetten worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 6den dezer, des voormiddags ten *negen* ure, en zullen geopend worden ten overstaan van den Heer Commissaris uit den Hove tot de spoed vereischende zaken gedurende de vacantie. (13181)

Paramaribo, den 1 *October* 1856.

De natenoemene Schepen zijn nog opgenomen in de Tabel voor de *Telegrafische Seinen* van het Fort *Zeelandia*.

Blaauwe Vlag.

No.		
67	*Arnoldina Catharina*,	De Jonge.
2346	*Reina Arendina*,	Pelee.
2347	*Susanna Alida*,	Oldendorp.
3567	*Thetis*,	Bertrand.
24567	*Wilhelmina Frederika*,	J. C. van der Veer.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

Uit Londen wordt dd. 27 Augustus het volgende geschreven:

Op den 21n. dezer is met de *Indus*, te Southampton aangekomen de ex-koninklijke familie van *Oude*, die zich op die boot, te Alexandrie, ingescheept heeft.

De koningin-weduwe is 55 jaren oud. Zij heeft op hare reis aan juweelen voor eene waarde van 50,000 p. st. verloren, waarvan sommige bestemd waren tot een geschenk aan onze koningin. Er zijn er die van meening zijn, dat het kistje, waarin deze gesloten waren, niet verloren maar gestolen is. Ook heeft zij een aantal cachemiren shawls van de prachtigste soort tot geschenken medegebragt.

De dagbladen deelen een aantal bijzonderheden mede betreffende de koningin van Oude en haar gevolg. Toen de officieren van H. M. te Southampton voet aan land zetten, werden zij, zoo als te begrijpen valt, onmiddellijk door eene menigte nieuwsgierigen omringd, tegenover welke zij eene buitengewone welwillendheid en beleefdheid aan den dag legden. Een hunner liet zelfs gaarne toe, dat men een prachtigen sabel, welken hij in de hand had, naauwkeurig bezigtigde. De sabel was overigens keurig bewerkt, zijnde o. a. het gevest en de schede met edelgesteenten bezaaid.

Op het oogenblik dat de stoet te Alexandrie aan boord ging, ging de zee vrij hol, waarvan het gevolg was, dat de prinsessen, die bovendien door hare lange kleederen belemmerd waren, het evenwigt verloren. De gesnedenen lieten echter niet toe, dat een Europeesch officier deze dames de hand bood; zij moesten zich zoo goed zij konden trachten te helpen.

Te Southampton werd de mayor door den oppersten der gesnedenen naar het portier van de koets der koningin gebragt, om haar zijne diensten aan te bieden. Alvorens dit geschiedde had men echter de jalousiën zorgvuldig gesloten. Kapitein Brandon diende als tolk.

Onderscheidene aanzienlijke Indiërs, die van Londen gekomen waren, om de koningin van Oude de complimenteren, boden haar, volgens de gewoonte van hun land, bij wijze van geschenk, eene som geld aan. Het hoofd der gesnedenen overhandigde H. M. dit geld dwars door de jalousiën. De broeder des konings van Oude, oom van den vermoedelijken erfgenaam des troons, noemt zich Sicunda Hussinah. De meeste personen van het gevolg hebben schrandere, Oostersche gelaatstrekken. Het kapsel van de koningin is luisterrijk; het eindigt met een Paradijsvogel. Hare Maj. spreekt met eene verbazende radheid. Onder het gevolg merkt men een reusachtig personaadje op, in eene half Muzelmansche, half vrouwelijke kleeding; de vingers van dien heer zijn met ringen bedekt en hij houdt een swaren cotting in de hand. Hij is de eerste gesnedene van de koningin, de bewaker des harems. Men houdt hem voor schatrijk. In het algemeen bevinden zich acht gesnedenen onder het gevolg der koningin. Een hunner is een zwaarlijvige Nubier; zijne kleeding bestaat uit met goud opgelegd blaauw fluweel. Deze acht personen zijn belast met het bewaren van rust en orde; zij kastijden gestrengelijk ieder, die zich niet goed gedraagt. Onder het gevolg bevinden zich voorts nog een aantal schrijvers, die gedurende den geheelen togt onophoudelijk aanteekeningen maakten of schetsen van de kusten, welke men voorbijvoer.

Het vorstelijk gezelschap gebruikt dagelijks twee schapen of lammeren, drie dozijn vogels en eene aanzienlijke hoeveelheid rijst, andere granen en Indische specerijen. Zij dooden zelven de dieren, waarmede zij zich voeden, en wel onder het uitoefenen van godsdienstige ceremoniën; een priester namelijk leest in een heilig boek, terwijl de slagter, met het mes in de hand, den kop van het dier omdraait en het op een' gegeven oogenblik, gedurende de stichtelijke lezing, den hals afsnijdt.

Toen de koningin en de prinsen aan land stapten, werd H. M. in een draagzetel van het schip naar het rijtuig gebragt, dat zoo kort mogelijk bij de plaats van ontscheping gereed stond. De mayor van Southampton had de beleefdheid gehad twee fraaije rijtuigen, elk met vier paarden bespannen, tot dat doel te zenden.

Twee personen, volkomen gekleed als Egiptische mummien en waarvan alleen de beenen en voeten zigtbaar waren, verschenen het eerst en namen plaats in de koets van de koningin, het waren de eeredames van H. M., die weldra verscheen, zittende in haren palankijn, waarboven een scharlaken regenscherm uitgespannen was. Zij werd voorafgegaan en gevolgd door de officieren en gesnedenen van het koninklijk huis. Laatstgenoemden deden wanhopige pogingen om te beletten, dat de koningin door iemand zou gezien worden op het oogenblik dat zij in het rijtuig stapte, waarin men dan ook gelukkig slaagde, door middel van een scherm, waarmede men met groote handigheid manoeuvreerde. Op eens ontdekte men echter, dat twee nieuwsgierigen op den bok van het rijtuig geklommen waren, en op het punt waren, H. M. vlak in het aangezigt te zien. Een kreet van afgrijzen en verontwaardiging deed die vermetelen weldra de vlugt nemen. Het rijtuig van H. M. zette zich daarop onmiddellijk in beweging naar het hôtel, waarin zij gedurende haar verblijf te Southampton wonen zou. Na het vertrek van de koningin werd de mayor aan boord van de *Indus*, aan de prinsen voorgesteld, die welgemaakte jongelieden zijn. De vermoedelijke troonopvolger schijnt niet veel ouder dan 18 jaar te wezen, is ongeveer vijf en een halven voet lang, bruin van kleur en heeft een schrander en levendig uitzigt. Zijn oom is een bij uitstek zwaarlijvig man. Beiden waren rijk gekleed; hun hoofddeksel, dat min of meer den vorm van een helm heeft, schittert van edelgesteenten. Zij waren zeer verwonderd over de hoera's van de volksmenigte. In het hôtel aangekomen, werden zij door den majoor Bird van het balkon aan de menigte voorgesteld, als prinsen, die in Engeland gekomen waren, om regt te vragen.

Lucknow, de hoofdstad van Oude, ligt 600 mijlen van Calcutta; het zijn nu zes maanden, dat de koninklijke familie van Oude haar land verlaten heeft. Zij moest 10,000 mijlen afleggen om in Engeland te komen.

De koninklijke familie van Oude zou binnen een paar dagen Southampton verlaten en zich naar Londen begeven, alwaar reeds appartementen voor haar in gereedheid gebragt zijn. Sedert hare aankomst in eerstgemelde plaats, is zij het voorwerp geweest van aanhoudende nieuwsgierigheid. In de onmiddellijke nabijheid der koningin werden geene mannen toegelaten. Verscheidene dames zijn haar echter voorgesteld en beleefd door haar ontvangen,

doch sedert Zaturdag (23) heeft zij haar verlangen te kennen gegeven, om niemand meer bij zich te ontvangen, zoodat zij van dien dag af in eene strenge afzondering geleefd heeft.

— Aan de koningin van Engeland is door de inwoners van Mauritius eene petitie gezonden, strekkende om te verzoeken, dat de Fransche taal weder voor de regtbanken zou mogen gebruikt worden. Toen de Engelschen zich in 1810 van deze kolonie meester maakten, verkregen de inwoners het behoud van hunne godsdienst, hunne wetten en gewoonten. Het was eerst in 1847 dat de gouverneur van het eiland van het gouvernement verwierf, dat de Fransche taal voor de balie verboden zou worden, wordende te gelijker tijd de Fransche Code door de Engelsche wetgeving vervangen, met verbod aan de verschillende besturen, om brieven of verzoekschriften in de Fransche taal te ontvangen. De petitie ontwikkelt al de onaangenaamheden, welke deze maatregel aan de bevolking veroorzaakt, waarvan negen tiende geen Engelsch verstaat.

— Volgens berigten uit Perzie is daar de invloed van Rusland, zoowel op staatkundig als commercieel terrein, aanmerkelijk toegenomen. Men hoort zelfs beweren dat Rusland het voornemen koestert, om zich ten zuiden en ten noorden der Caspische zee schadeloos te stellen voor de ondervonden teleurstellingen in de Zwarte Zee. Ten zuiden liggen Ghilan en Mazenderan, twee provinciën van Perzie, die eertijds door Peter de Groote werden veroverd. Ten Oosten liggen Khiva en Samarkhand, die sleutels van Britsch Indie, en die daarom reeds sedert zoo lang door Rusland begeerd worden. Het schijnt dat Rusland thans Khiva langs de Zuidzijde der Caspische Zee wil trachten te bereiken; onderscheidene Russische beambten en ingenieurs zijn althans bezig met het instellen van een onderzoek nopens de mogelijkheid van het vervoer van belangrijke strijdkrachten in die rigting.

— Uit Stockholm wordt dd. 12 Aug. gemeld dat de finantieele toestand van Zweden zeer gunstig is. De zoo belangrijke uitvoer van ijzer, granen en werkhout, heeft zóó veel kapitaal naar Zweden doen vloeijen, dat niet slechts de handel en nijverheid daardoor een nieuw leven verwierven, maar ook, dat de schatkist overvuld is met de hoogere opbrengst der inkomsten. De regering wist voorloopig voor die sommen geen emploi en heeft ze daarom in den handel gebragt, die alzoo thans bij de schatkist geld tegen zeer lagen intrest ter leen kan bekomen.

— Zoo als men weet, is Britsch Indie het land der oude volksvooroordeelen bij uitnemendheid. Het is te vergeefs dat duizende Engelsche zendelingen dit land in alle rigtingen doorkruisen; hunne pogingen stuiten af op de halsstarrigheid eens volks, dat zijne voorvaderlijke godsdienst en alle bijgeloovige handelingen, daarmede in verband staande, met hand en tand verdedigt. Onder de vele bijzonderheden van dien aard, verhaalt het dagblad van Bombay er eene, welke tot nu toe niet algemeen in Europa bekend is. Wanneer, zoo zegt dit blad, de vrouw van een Radjepoet eenigen tijd onvruchtbaar geweest is, doet zij soms de gelofte, dat haar eerstgeborene zich zelfs aan de goden zal opofferen, door van de rots van Oukar-Mundattah, ter hoogte van 60 tot 80 ellen, in eene diepte, bezaaid met puntige en scherpe rotsen, te springen. Het kind wordt alsdan door zijne moeder reeds van zijne vroegste jeugd onderrigt, welk eene gelofte zij gedaan heeft. De bloedverwanten herhalen dit en weldra nestelt dit denkbeeld zich zoo vast bij het slagtoffer, dat het dit lot als zijne onvermijdelijke bestemming beschouwt. Men gelooft, dat de ongelukkige na zijn dood onmiddellijk als radja in de andere wereld ontwaakt; mogt hij den verschrikkelijken val overleven, hetgeen naar men zegt, slechts eens gebeurd is, dan wordt hij radja van Ouka. De vorsten van deze plaats stammen van zulk een persoon af. Van hunnen kant echter, dragen zij zorg om het slagtoffer, voor het den noodlottigen sprong doet, op een schitterend gastmaal uit te noodigen, waarop men zijne spijzen met eenige bedwelmende bestanddeelen vermengt, die in allen gevalle den dood moeten ten gevolge hebben. Sedert eeuwen had geen enkele den sprong overleefd. Men zag hen naar de rots gaan, als gedreven door eene onzigtbare magt. Anderen, wier verbeeldingskracht minder levendig was, werden door prikkelende dranken in een staat van opgewondenheid gebragt. Zoodra zij eenmaal op de rots aangekomen waren, was het onmogelijk terug te treden; gewapende personen, afhankelijk van den radja, sloegen ieder dood, die eene beweging maakte om terug te willen keeren.

In de maand Februarij ll. echter, werd een jonge Radjepoet, die op bovengenoemde wijze streven moest, met de gewone plegtigheid naar den top van de rots gebragt. Hij had bepaald geweigerd gebruik te maken van het gastmaal des radjas. Toen het noodlottige teeken gegeven werd, nam hij afscheid van zijne familie, nam een groot zonnescherm van palmboombladen, die stevig ineengewerkt waren, uit de handen van een zijner ooms en wierp zich in den afgrond. Men staarde hem met schrik in zijn val na. Maar naauwelijks had hij een vierde van de diepte bereikt, toen het zonnescherm zich opende; de val vertraagd werd en de jonge man, gedragen door een ligten wind, zonder letsel in een der tuinen van den radja zelven teregt kwam.

Alles schreeuwde mirakel! Vischnou en Brama, vertoornd op den vorst, hadden iemand gezonden om hem te vervangen! Dat men den radja dood sla, zooals het Vischnou beveelt! Weldra stroomde de menigte naar het verblijf van den radja, die met zijne geheele familie om het leven gebragt werd, waarna de jonge man in zijne plaats tot radja van Ouka uitgeroepen werd.

Het dagblad van Bombay voegt bij het bovenstaande, dat de jonge man een avonturier was, die een jaar te voren eene opstijging met een luchtballon te Calcutta bijgewoond hebbende, daardoor een begrip van de aerostatieke wetten had gekregen en daarvan gebruik maakte, om den radja van Oukar-Mundattah te onttroonen.

Frankrijk.

Tegenwoordig baart een regtsgeding te Parijs veel opzien, omdat de daarin betrokken hoofdpersoon niemand anders is dan — de koninggemaal van Spanje. Den 1 Januarij 1840 heeft namelijk Don Francisco de Bourbon aan den heer de Tastet, handelaar te Londen, eene schuldbekentenis afgegeven van acht millioen francs, als vergoeding voor diensten, door den heer de Tastet aan den prins bewezen en toen nog te bewijzen in zekere zaak. De prins destijds nog minderjarig, werd door zijnen vader tot het aangaan van die verbindtenis gemagtigd. Welke middelen de heer de Tastet bezigde, om de bedoelde zaak tot een gewenscht einde te brengen, weet men niet, doch zooveel is zeker dat 's prinsen doel werd bereikt en dat de heer de Tastet daarop de hem toegezegde, en dus wettig toekomende acht millioen eischte. Al zijne pogingen om betaling te verlangen, bleven echter vruchteloos en ten einde raad, toonde de heer de Tastet zich geneigd, zijne schuldvordering af te staan, zonder bezwarende voorwaarden te stellen. Den 10den Maart 1855, werd eene overeenkomst gesloten tusschen een advocaat, een correspondent van buitenlandsche bladen, democraat, en oud vriend van Proudhon, en een der geestigste schrijvers van de Parijsche pers. Deze drie personen namen zich voor, de obligatie van acht millioen francs, door den koning-gemaal geteekend en aan den heer de Tastet afgegeven, te verkoopen en de uitbetaling der som te bewerken. Volgt de betaling, dan krijgt de bezitter van de obligatie 1,500,000 à 2,000,000 fr. en wordt het overige onder de drie contractanten van 10 Maart 1855 verdeeld. Nu moesten derhalve handen aan het werk geslagen worden, om van de obligatie op Don Francisco de Bourbon partij te trekken. Een van het driemanschap, de voormalige vriend van Proudhon, belooft, door zijne betrekkingen met de democraten in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, de obligatie daar te doen aankoopen, die dan als schuldbrief op de Spaansche regering en tot voorwendsel om Cuba aan te vallen, zal dienen. Maar het plan van Proudhon's vriend mislukt. Naderhand worden, ten gevolge van de Spaansche omwenteling in Julij 1854, de goederen der geestelijkheid in Spanje in veiling gebragt, en dit levert eene schoone gelegenheid op om van de bedoelde obligatie van 8 millioen voordeel te trekken; — maar ook dit is te vergeefs. De drie contractanten verliezen echter den moed niet. Toevallig ontmoet de democratische contractant den heer d'Alton-Shee, voormalig pair van Frankrijk, sedert Proudhon's vriend en een der helden van 1848; de heer d'Alton-Shee schiet de som van 5000 fr. voor, om nieuwe pogingen aan te wenden, ten einde althans wat te halen van de obligatie van 8 millioen. Terwijl die nieuwe pogingen worden gedaan, komen de talrijke aanvragen in om concessie voor de oprigting der maatschappij van het Crédit Mobilier in Spanje. De houders van de obligatie van acht millioen oordeelen, dat als zij aanbieden afstand te doen van hunne schuldbrief op den koning-gemaal, zij alsdan gemakkelijk een dier concessien zullen krijgen. Den contractant, die Proudhon's vriend was, wordt beloofd dat Espartero zijne aanvrage bij de Cortes zal ondersteunen. Maar er was een bankier noodig, die zijn naam moest leenen aan de maatschappij, onder welke de concessie voor een Crédit Mobilier zou worden aangevraagd. Een der onderteekenaren van het contract van 10 Maart beweerde, dat toen de naam van Prost werd genoemd en aangenomen. Wat hiervan waar is, weet men niet met zekerheid; het feit is echter vermeld in de uiteenzetting der zaak, zoo als zij bij den regter is ingediend en de gevraagde concessie wordt verleend; maar aangezien deze concessie niet uitsluitend aan bedoelde maatschappij, maar met haar aan twee andere maatschappijen is toegekend, wordt de obligatie niet uitgekeerd, omdat door het verleenen van slechts het derde deel van de concessie, een der drie contractanten niet weinig zou benadeeld worden. Wat de beide andere contractanten betreft, een hunner is schadeloos gesteld met 300,000 fr. en aan den derde zijn aanbiedingen gedaan, die hij thans bespottelijk neemt. In dezen stand der zaak is thans de regter geroepen eene beslissing uit te spreken. Uit eerbied voor den naam van den koning-gemaal, wordt het regsgeding door wisseling van schriftelijke memorien en conclusien behandeld, ten einde de opspraak van openbare pleidooijen te vermijden. Maar komt er geen transactie tot stand, dan zal de zaak in hooger beroep dienen, en in dit geval zullen de debatten openbaar zijn. Hoe het zij, de bewuste obligatie van acht millioen zal nog eene groote rol spelen, zoolang zij niet in handen is van Don Francisco van Bourbon, gemaal van koningin Isabella II.

In de regtzaak is reeds een eerste stap gedaan. Na het eerste onderzoek door den regter in eene geheime zitting ten uitvoer gebragt, zou, naar men verneemt, eene schadeloosstelling van niet meer dan 4000 francs zijn toe-

gekend, aan den dagbladschrijver, die van zijnen democratischen mede-contractant eene veel hoogere som eischte, doordien aan dezen voor zijn aandeel 300,000 francs van de 8 millioen zijn toegewezen. Men zegt, dat deze appèl heeft aangeteekend, en dat voorts een nieuw proces is ontstaan, hebbende de gewezen vriend van Proudhon zijn mede-contractant, den dagbladschrijver, voor de regtbank van correctioneele policie gedagvaard, ter zake van eene onder het publiek en de regters verspreide memorie.

Meergenoemde obligatie van 8 millioen zal ook ter sprake komen in een proces, den heer Prost aangedaan door zijne vennooten Clappiers, Jonnard en Ledmar, die hun aandeel vragen als stichters der maatschappij van het Spaansche Credit Mobilier, dat den naam van Prost draagt, welk aandeel hun geweigerd wordt.

Men spreekt van pogingen, door koningin Maria Christina aangewend, om de door haren schoonzoon Don Francisco de Bourbon geteekende obligatie in handen te krijgen, welke thans bij den notaris Bazin te Parijs berust.

— In de laatste helft der maand Augustus heeft voor de regtbank van het dep. der Seine een proces plaats gehad, dat de aandacht van de geheele beschaafde bevolking van Parijs trok. Louis Philippe had namelijk in het jaar 1807, toen hij er nog niet aan denken kon ooit koning der Franschen te worden, bij gebrek aan andere bezigheden, een geschiedkundigen arbeid ondernomen. Hij zette namelijk de kroniek van pater Anselmus (Pierre de Guibours) over de genealogie van het Fransche koninklijke huis, door dien geleerden pater in 1674 afgebroken, voort; eerst tot Louis XV en later tot de Julijrevolutie. Het handschrift van den koninklijken geschiedschrijver werd lang verloren geacht, tot dat de hertog van Aumale onlangs te London een brief ontving, waarin het handschrift hem te koop werd aangeboden. De hertog beantwoordde dit aanbod door eene opeisching van het geschrift, ten gevolge waarvan het bij den bezitter, sekeren Valette, in beslag werd genomen. Alle erfgenamen van Louis Philippe, ook de hertogin van Orleans; als voogdes over hare zoons, sloten zich bij den hertog van Aumale aan. Den 19den Aug. diende de zaak. De koninklijke erfgenamen werden bijgestaan door den heer de Normandie, die het eigendomsregt zijner clienten betoogde; het O. M. vereenigde zich met dat gevoelen en de heer Valette moet, behalve het verlies van het kostbare handschrift, ook nog de kosten van proces dragen. Men zegt dat de kroniek van Louis Philippe belangrijke bijzonderheden betreffende de regering van Napoleon I behelst, dat de tegenwoordige keizer gelegenheid heeft gevonden om het in te zien en het manuscript liever in de familie Orleans wenscht dan in die van den minder discreten Valette.

Men verneemt dat Vallete van dit vonnis in appel is gekomen.

— Volgens berigten uit Spanje blijft aldaar de ontevredenheid voortduren wegens de ontbinding der nationale garde. Die ontevredenheid heeft in Catalonie een nieuw voedsel verworven door een besluit van den heer Zapatero, kapitein-generaal, waarbij in het belang der openbare orde, al de genootschappen van fabriekanten en arbeiders in Catalonie worden ontbonden. Die genootschappen, welke opgerigt werden met een uitsluitend menschlievend en liefdadig doel, worden thans beschuldigd dat zij zich laten bezigen als de werktuigen van bijzondere belangen en van daardoor de oorzaak te zijn van de gisting die voortdurend in de provincie heerscht. Voortaan zullen alleenlijk genootschappen toegelaten worden die zich onderlinge hulp ten doel stellen, en dan nog zullen zij vele waarborgen moeten leveren dat zij van dat doel niet zullen afwijken.

Er is wijders nog een ander besluit verschenen van den kapitein generaal van Valencia. Tot onderdrukking van de vele rooverijen en moorden wordt ieder die zich daaraan schuldig maakt bij dit besluit naar een krijgsraad verwezen, terwijl daarbij tevens strenge straffen worden bedreigd tegen ieder, die zonder daartoe geregtigd te zijn in het bezit zal worden gevonden van wapens.

Eene telegrafische depeche uit Madrid houdt in, dat het huwelijk van de infante Amalia, zuster des konings, en van prins Adalbert van Beijeren, den 26 Aug. gevierd is. Zooals men weet, is de prins de vermoedelijke erfgenaam van den Griekschen troon. Zijne regten daarop hangen echter af van de wijze, waarop de moeijelijkheid wordt opgelost, welke uit de Grieksche constitutie voortvloeit, volgens welke de souverein de Grieksche godsdienst moet belijden.

— Uit Athene wordt van den 8sten Aug. gemeld, dat aldaar wederom een vreesselijke brand heeft gewoed, waarbij de uitgestrekte gebouwen der douane van den Piraeus, met al de goederen, die daar opeengestapeld waren, eene prooi der vlammen werden. Niets daarvan was tegen brandschade verzekerd, zoodat dit uit een geldelijk oogpunt ontzettend groote verlies voor den binnenlandschen handel een slag is, die hij nog lang zal gevoelen. Men heeft allen grond om aan kwaadwilligheid te geloven, vermits dit de vijfde maal is dat een der belangrijkste openbare gebouwen verbrandt; immers ook het militair hospitaal, de préfectuur van policie, het paleis der kamer van afgevaardigden en de koninklijke drukkerij zijn reeds achtereenvolgens door brand vernield.

Producten - Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 30sten September, van plant. Guineesche Vriendschap, 4 vaten a 11,02 cts.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 30sten September, het schip *Johanna Christina*, kapt. de Lang, naar Amsterdam, lading: 355 vaten Suiker 554 791 pond, 3 balen heele Koffij 395 pond, 40 b. schoone Katoen 12,715 p., 10 balen vuile dito 3,460 pond, 4 kisten Arrowroot 756 pond, 613 pond oud Koper, 6 stukken Hout en 350 Latten.

Idem, de Eng. brik *William Sorlie*, kapt. Gilchrist, naar Clijde, lading: 328 vaten en 30 blomvaten Suiker 559,094 pond, 34 balen heele Koffij 6460 pond, 3205 pond oud Koper en 7200 pond Huiden.

Idem, de Eng. schoener *Surprise*, kapt. J. G. Caple, naar Demerarij, lading: 25 vaten Suiker 52,191 pond en 7 vaten Rum 1,539 pond.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Wibrandus Udo, kapt. Brouwer, adres bij H. Degenhard. Sluit 10 dezer.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. J. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Plata, kapt. Koch, adres bij H. C. Levy.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius & Co.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. Degenhard.

Javaan, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

ADVERTENTIEN.

De trekking der LIEFDADIGHEIDS-LOTERIJ der *Nederl. Israël. Gemeente*, zal plaats vinden op Zaturdag den 4den October, des avonds ten 7 ure, in het locaal van de Gez. FERNANDES, op den hoek van de *Heeren* en *Klipsteenen straten*.

Namens het Armbestuur der Nederl. Israël. Gemeente,
De *Commissaris*, belast met het Secretariaat,
E. SOESMAN.

Heden overleed na een langdurig lijden, de Heer HERMAN WILLEM LUGARD, in den jeugdigen leeftijd van 27 jaren, 10 maanden en 16 dagen. [13180]
Paramaribo, den 28 September 1856.

Verkrijgbaar

op het "*HOUT-ETABLISSEMENT*" van den Heer E. S. TOLLINCHE, aan de *Marowijne* (Fransche kant):

1000 voet LOKUS } **HOUT,**
2500 „ CEDER, }
2500 „ GROENHART }

tegen zeer *billijke prijzen.*
Adres ter dezer Drukkerij. [13189]

(13185) Ontvangen via *Amsterdam* per *Javaan*, kapt. EIJLERS, en tegen *billijke prijzen* verkrijgbaar bij

SANDTMANN & Co.:

Opgemaakte zijden **DAMES HOEDEN**, Ginghams, gekleurd en effen, geruit en gebloemd wit NETELDOEK, fijn geborduurde witte en gekleurde *Kleedjes* met en zonder VOLANTS, geborduurde Mousseline **MANTILLES** en *JACQUETS*, gekleurd en zwart Satijne en Tulle *MANTILLES*, geborduurde CHEMISETTES met strikjes, Garen en Katoene, witte en gekleurde Dames, Heeren en kinder **HANDSCHOENEN**, filet dito, Vrouwen en Kinder *Kousen*, Mans en Kinder SOKKEN, *WIT KATOEN* in stukken van 16 ellen, fijn wit en bruin **LINNEN DRIL** blaauwe en roode **Doeken, Bloemen, Colliers,** ***Broches*** en *BRACELETTEN* met Paarlen, Cristallen Flacons, Glaskoralen, BLOEMVAZEN met glazen stulpen, *Pendules* met slagwerk en dito NACHTPENDULES, *Vergulde* en andere *BEHANGSEL LIJSTEN*, Gutta percha *Schoensmeer*.

RHIJNWIJN, als: *Dechamy*, *Liebfraumilch*, *Marcobrunner* en *Rudesheimer*.

Nog voorradig:

Zoete OLIE in kisten, COMPOSITIE en ***SMEERKAARSEN***, witte en geele ZEEP in kisten, *extra* Hamburger Vleesch en Spek in *heele*, *halve* en *kwart* vaten, diverse soorten **SIGAREN**, TABAK, Moderateur, Regulateur en Kantoor LAMPEN, extra ROODE WIJN in vaten, Haut Sauterne, *CHAMPAGNE* in heele en halve fleschen, Madeira en Portwijn, SELTERS-WATER in heele en halve kruiken, **FRAMBOZEN-LIMONADE.**

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**